

Domarkompendium för

Bichon Frisé

Bichon á Poil Frisé

2015

Rasstandard

Ursprungsland/hemland: Frankrike/Belgien

Användningsområde: Sällskapshund

FCI-klassifikation: Grupp 9, sektion 1, FCI-nummer 2015

Originalstandard 1972-01-10

FCI-standard 1997-03-18; franska, engelska

SKKs standardkommitté 1999-04-15

Bakgrund/ändamål: Bakgrunden till bichon frisé, liksom de flesta andra barbichonraserna, är små vitpälsade dvärghundar vilka varit kända under hela vår tideräkning. I historiken för bichon talas om ett troligt släktskap med den krullhåriga fågelhundsrasen barbet, av vilken den kan vara en avlägsen dvärgvariant. Föregångare på Teneriffa lär ha funnits så sent som under mitten av 1800-talet. De små luddiga, vita dvärghundarna förlorade i popularitet under 1800-talet och sågs egentligen bara som cirkus- eller gatuhundar. Efter andra världskriget uppmärksammades de igen och några uppfödare i Belgien började samla in avelsmaterial. Arbetet fortsattes av franska uppfödare, därför står båda länderna som ursprungs-/hemland för rasen.

Kommentar:

Rasen är en utpräglad sällskapshund, glad och lättlärd och angelägen om att vara sin ägare till lags. En bichon frisé passar utmärkt för agility, rallylydnad, flyball, långa promenader och utställning. Rasen kan också trivas med att träna lydnad och år 2000 fick rasen sin första viltspårchampion! Rasen är således mycket mer oöm än sitt glamourösa utseende.

Historia

Barbichon, bichon tenerife och bichon frisé är alla namn på samma ras. Vår ras ursprung sägs kunna spåras till långt före Kristi födelse. I litteraturen finner man att den egyptiska drottningen Cleopatra, känd som drottningen av Nilen, hade små vita hundar som stod henne nära.

Bichon frisé härstammar från Barbeten (vattenspanieln) där av namnet barbichon.

Det finns många raser som har samma anfader som bichon frisé t ex briard, pudel, malteser m.fl. Barbichon var en mindre hund och dess uppgift var som sällskapshund. Barbichon är egentligen ett namn på en hel grupp hundar och bland dem finns bichon-familjen i vilken bichon frisé, bichon havanais, bolognese, coton de tulear, löwchen och malteser ingår.

Bichon frisé är välkänd inom konsten och den lockiga lilla hunden finns avbildad på många av de största konstnärernas mest kända verk. Bland de mest kända var Titian (Tiziano Vecellio 1488-1576) i Italien, Sir Joshua Reynolds (1723-1792), första ordförande i Royal Academy of England, konstnären, hovmålaren Francisco José de Goya (1746-1828) som har en bichon med på sin målning " Hertiginnan av Alba " .

Joshua Reynolds, England
Mrs. Abington as "Miss Prue" –
Målning från England 1771.
Bild från New Haven, CT,
Yale Center for British Art.

Francisco José de Goya y Lucientes
Duchess of Alba/The White Duchess –
Målning från Spanien 1795.
Bild från Alba Collection,
Madrid.

Titian, Tiziano Vecellio
Federico Gonzaga, Duke of Mantua –
Målning från Italien ca 1529.
Bild från Museo del Prado,
Madrid.

Under 1300-talet hade Italien blivit ett centrum för handel och kommers och uppkomsten av renässansen var ett faktum. Människor tillresande från andra länder innebar att den dåvarande rasen blandades med andra hundar. Ända sedan renässanstiden har rasen varit känd som bichon teneriffe. Namnet är taget från den största av Kanarieöarna. Spanska sjömän tog med sig denna medelhavshund till ön Teneriffa. När den sedan återfördes av italienska sjömän till fastlandet blev den en kär kelgris för italienska och spanska adelsmän och den nya medelklassen. Den tidiga populariteten av denna ras är uppenbar, då den under den franska invasionen av Italien på 1400-talet togs tillbaka till Frankrike som krigsbyten.

På 1500-talet blev bichon frisé omåttligt populär i renässanshoven både i Frankrike och i Spanien. Under Sir Francis I (1515-1547) regeringstid, beskyddare av renässansen, togs bichonen till societetslivet inom det franska hovet. Toppen av populariteten kom dock under Henry III (1574-1589) i Storbritannien. Han ville alltid vara tillsammans med sina älskade hundar och lät tillverka en korg, som han hängde runt halsen för att bära dem med sig. På detta sätt vandrade hansedan omkring i gemak och ämbetsrum och skötte sina kungliga affärer. Alltid med hundarna närmast hjärtat. Damerna i det kungliga sällskapet smittades av kungens idéer och "smyckade" sig själva med små hundar, antingen under ena armen eller insvepta i en schal. Hundarna behandlades som om de vore av kungligt blod och överöstes med kärlek och uppmärksamhet.

Under Napoleon III (1852-1870) steg det lilla charmtrollets popularitet än en gång och den var i det närmaste lika uppskattad som under Henry III:s tid. Populariteten sjönk åter vid sekelskiftet och under slutet av 1800-talet och den franska revolutionen fick den lilla bichonen, precis som sin ägare, lämna sitt bekymmersfria liv på slott och herresäten. Bichonen blev nu "allmänhetens" hund. Detta medförde att blodslinjen förtunnades, då den inte levde åtskild från andra raser. Detta faktum medförde inte slutet för bichonen. Den blev nu istället en mycket uppskattad cirkus- och luffarhund och gjorde succé var den än visade sig.

I början av 1900-talet efter första världskriget, började en handfull franska uppfödare att intressera sig för rasen. Detta resulterade den 5 mars 1933 i att Société Central Canine godtog standarden för bichon teneriffe. Standarden hade skrivits av Madam Abadie ägare av Steren Vor Kennel. Eftersom rasen var känd under två namn, teneriffe och bichon, föreslog Mme. Nizet de Lemma, ordförande för International Canine Federation, att bevara namnet bichon och ta bort teneriffe, baserat på den karaktär som hundarna presenteras med och därför i stället använda benämningen frisé- vilket betyder lockig, krusig. I enlighet med detta beslöt man att ändra rasens namn till Bichon a Poil Frisé = bichonen med den lockiga pälsen.

I oktober 1934 blev bichon frisé upptagen i den franska kennelklubbens uppfödareregister och erkänd som fransk/belgisk ras. Rasen är nu erkänd i större delen av världen, men då var den endast erkänd i Belgien, Frankrike och Italien.

1956 invandrade Mr och Mrs Francois Picault till USA med sex bichon frisé. Deras första kull var efter hanen Eddy Vit de Steren Vor och tiken Etoile de Steren Vor. Det tog tid för rasen att etableras, men allt eftersom ökade dess popularitet. I maj 1964 bildades Bichon Frise Club of America.

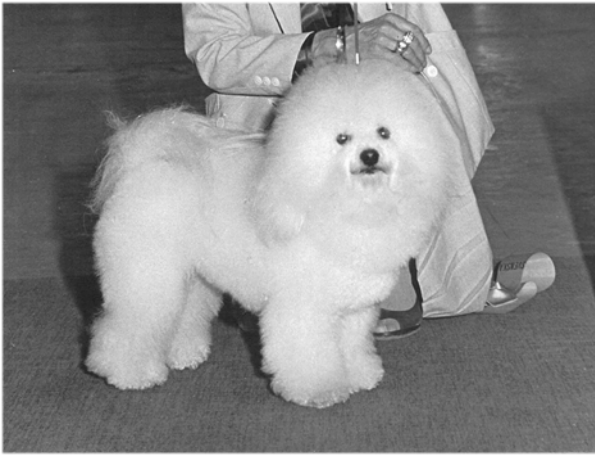
Den första som visade en klippt bichon frisé var Bernice Richardsson och på den amerikanska Bichon Frisé klubbens årsmöte 1969 visade den välkände handlaren Frank Sabella hur en klippt bichon frisé skulle se ut. Det var viktigt att få fram de mjuka linjerna.

Oktober 1972, på mötet för American Kennel Club, meddelades att rasen hade beviljats erkännande och skulle vara berättigad att tävla från den april 1973.

Till England kom bichon frisé 1974, importerade från USA. De första bichon frisé som trampade svensk mark kom då både från USA och från England. Året var 1976. De första kullarna föddes 1977.

Kommentar:

Aveln byggs idag på svenska hundar och på importer både från Europa och andra delar av världen. Rasen har blivit en mycket populär sällskaps- och familjehund. Flera har även fått upp ögonen för rasens lämplighet i rallylydnad, agility och andra sätt att aktivera sig med sin bichon frisé.

De första två bichon friseér som importerades från England till Sverige 1976, Tresilva Donna Azur och Tresilva Don Azur.

Helhetsintryck:

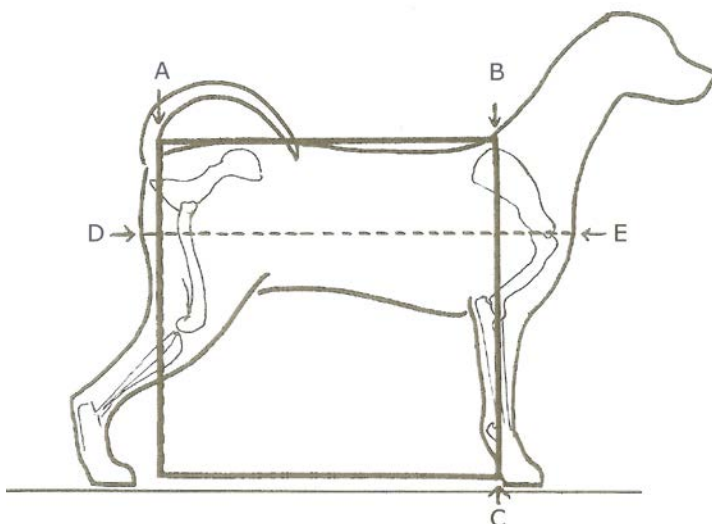
Bichon frisé skall vara en glad och lekfull liten hund, med livliga rörelser, medellångt nosparti, lång päls bestående av mycket lösa korkskruvslockar likt pälsen på en mongolisk get. Huvudet skall bäras högt och stolt, ögonen skall vara mörka, pigga och uttrycksfulla.

Kommentar:

Bichon frisé skall utstråla sundhet utan överdrifter och röra sig livligt och lätt. Bichon frisé är en hund som utstrålar proportionerlig balans och som ska uppfattas som lätt rektangulär. Inte så kort i ryggen att den ser ihoptryckt ut och ger ett kvadratisk intryck, och inte heller så lång att den förefaller klumpig och otymplig. Det är en ras utan överdrifter åt något håll och därför finns ingen orsak till osunda rörelser och avsaknad av balans.

Bichon friséns mankhöjd är lika med längden på ryggen från manken till svanssättningen. Det är en kraftfull hund i förhållande till sin storlek och ska ge ett kompakt men elegant intryck.

Rasens glada sätt och stolta huvudhållning och svansföring, de mörka ögonen och den svarta lysande nospegeln mot det vita, fulländar bilden av en pigg och alert hund.

Avståndet från skuldrorna till svansfästet (linje A-B) skall vara lika långt som avståndet från skuldrorna till tassarna (linje B-C).

Med dessa proportioner erhålles den ideala kroppslängden (linjen D-E) av ca 20% längre kroppslängd än mankhöjd.

Bilder på bichon frisé som representerar rasen väl med utmärkta proportioner och som utstrålar balans

Bild från förr

Standard

Huvud

Huvudet skall harmoniera med kroppen.

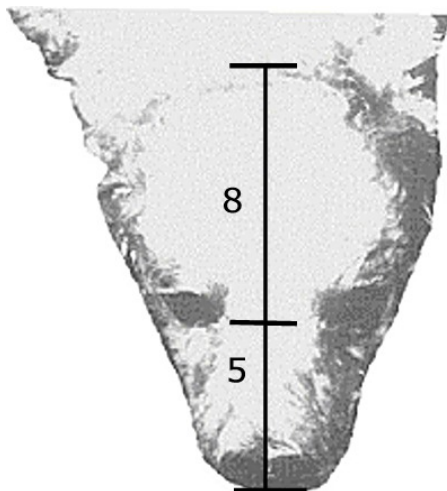
Skallparti

Skallen skall kännas ganska flat vid beröring men pälsformen gör att den ser rund ut. Skallpartiet skall vara längre än nospartiet.

Kommentar:

Skallen ska vara längre än nosen i proportion 8 till 5 cm och skallens omkrets i förhållande till höjd och bredd omkring 27 cm, se fig. 1.

Föga framträdande pannavsats med lätt synligt pannveck, se fig. 2.

Figur 1

Figur 2

Hundar med utmärkt huvud och uttryck

Stop Stopet skall vara föga markerat.

Nostryffel Nostryffeln skall vara rundad, svart, finkornig och blank.

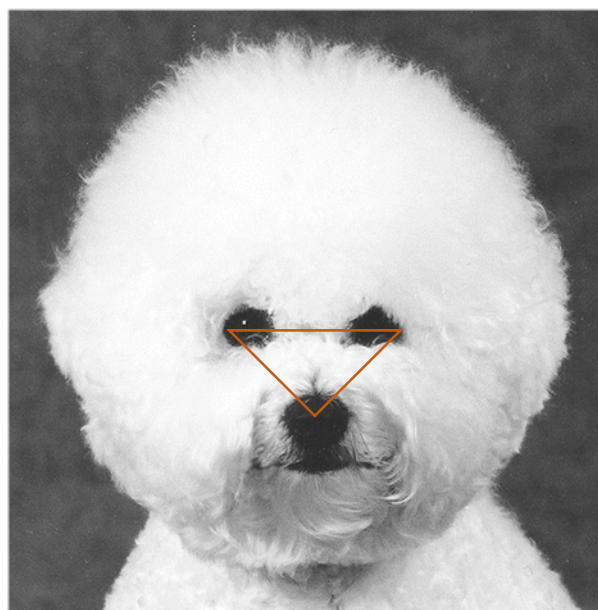
Kommentar:

*Nostryffeln är framträdande och svart. En kraftfull, mjukt avrundad nos är önskvärd.
Nostryffeln skall ge intryck av att nästan lika stor som hundens öga med sin omgivande halos.*

Nosparti Nospartiet skall inte vara kraftigt eller tungt, men inte heller snipigt. Fåran mellan ögonbrynsbågarna skall vara svagt framträdande.

Kommentar:

En linje dragen mellan de yttre ögonvrårna och fram till nospiegeln skall bilda en liksidig triangel. visar ett huvud med triangeln pålagd, se fig. 3.

Figur 3

Läppar

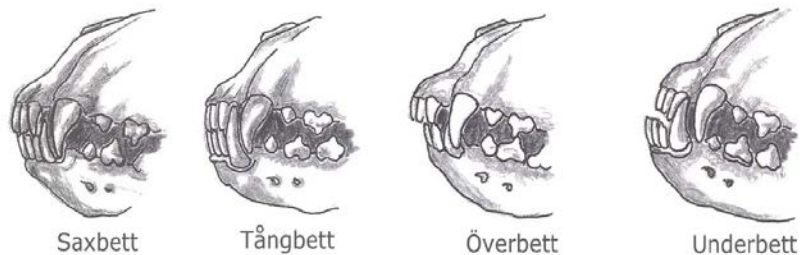
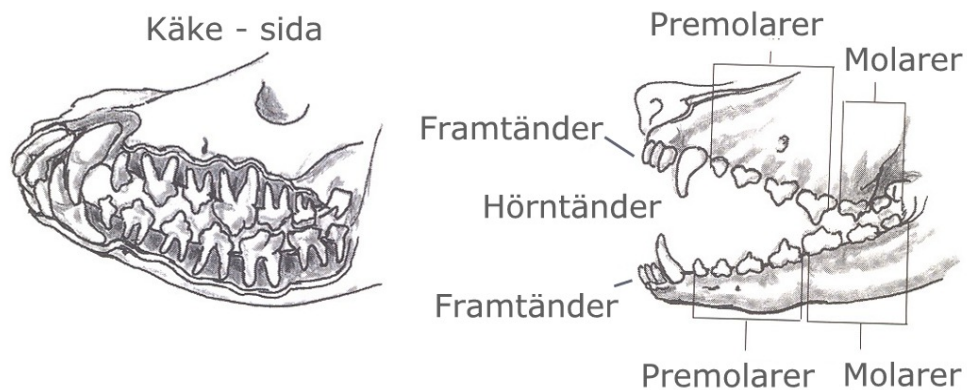
Läpparna skall vara tunna, närmast strama men inte så strama som hos schipperke. Läpparna skall knappt täcka underläpparna och aldrig vara tunga eller löst fallande. Läppkanterna är normalt svarta upp till mungiporna. Underläppen skall inte vara tung eller synlig, inte heller slapp så att slemhinnorna syns när munnen är stängd.

Kommentar:

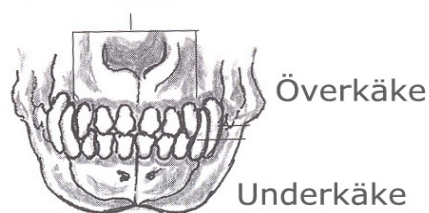
Läpparna skall vara svarta. Skära och skär prickiga ställen anger inte svagheter i pigmentet.

Käkar/Tänder

Saxbett

Käke och tänder - framifrån

Kommentar:

Styrka och vidd i både över- och underkäke är ett måste för riktigt placerade tänder och ger möjlighet till fulltaligt bett.

Man kan finna ojämna bett och reducerat tandantal (framtänder, premolarer) och om reduktionen beror på en dåligt utvecklad käke ska detta vägas in bland hundens brister i helhetsbedömningen.

Generellt anses medfödd förlust av framtänder, som skall vara 6-6, som allvarigare än förlust av premolarer.

Äldre hundar tenderar att skjuta incisiverna i underkäken framåt och de möter incisiverna i överkäken. Detta är ingenting som bör ge kvalitetsnedsättande pris om det är tydligt att hunden haft ett korrekt saxbett som förändrats med ålder.

Kinder

Kinderna skall vara flata och utan framträdande muskulatur.

Ögon

Ögonen skall vara så mörka som möjligt med mörka ögonkanter. Formen skall vara snarast rundad, inte mandelformad. Ögonen skall inte vara snedställda. De får inte vara för stora och inte visa ögonvita när hund tittar rakt fram. De får varken vara så stora och framträdande som hos griffon bruxellois och pekingese: ögonhålan får inte vara grund. Ögongloben får inte vara för utstående. Uttrycket skall vara livligt.

Kommentar:

När man tittar på ansiktet skall man få intrycket av tre mörka punkter inramade av en vit päls.

Standarden önskar ögon så mörka som möjligt. De svarta ögonlockskanterna och halos framhäver ögat och förhöjer uttrycket. Halos ger ögat illusionen av att vara större än det egentligen är.

Öron

Öronen skall vara hängande, väl behårade med fint och lockigt långt hår. De skall bäras något framåtvikta när hunden är uppmärksam på ett sådant sätt att inre kanten berör huvudet och inte står snett ut från detsamma. Öronlädret skall inte, som hos pudeln, nå fram till nostrifyfeln utan endast till halva nospartiet. De skall vara tunnare och betydligt smalare än hos pudeln.

Egna anteckningar

Hals

Halsen skall vara tämligen lång och bäras högt och stolt. Den skall vara fint rundad närmast huvudet och sedan gradvis breddas mot den smidiga ansättningen i skuldrorna. Halslängden skall vara ungefär en tredjedel av kroppslängden.

Kommentar:

Välvd hals. Buren stolt och elegant.

*Mät med fingrar från hjässpets till halsisättning för att få korrekt halslängd. Jämför sedan med kroppens längd. Proportioner 11 cm * 33 cm för en hund med 27 cm mankhöjd.*

Notera att hund i rörelse som bär hals och huvud rätt upp får ett kortare framsteg då skuldran ligger brant och är framskjuten.

Kropp

Ländparti

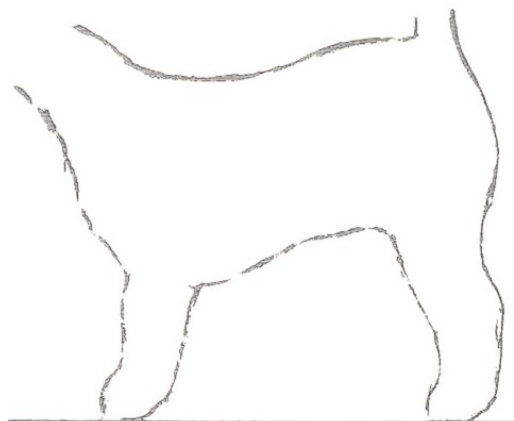
Länden skall vara bred, muskulös och svagt rundad.

Kommentar:

Välvningen över länden åstadkoms av både muskler och upphöjningen av ryggraden.

Den här konstruktionen ger bakbenens rörelsemönster.

Det är viktigt att förstå vad som beskrivs här, så att det inte förväxlas med en överbyggd bak eller en omvänd rygglinje vilket är resultatet av både en kort överarm och en för rak, högställd bakdel, se fig. 4.

Figur 4

Kors Korset skall vara brett och endast lätt sluttande.

Bröstkorg Bröstkorgen skall vara välutvecklad och bröstbensknappen skall vara uttalad. De falska revbenen skall vara rundade och inte abrupt avslutade. Bröstkorgen skall vara ganska långsträckt, se fig. 5.

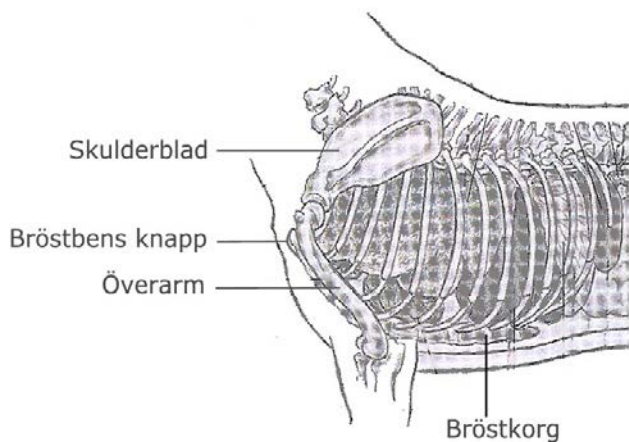
Kommentar:

Eftersom länden hos bichon frisé är kort, måste den ha en längre bröstkorg för att vara proportionerlig, se fig. 5.

Bichon frisé är sen i utvecklingen för sin storlek och att den inte uppnått fullt utvecklade revben och bröstdjup förrän vid 2 års ålder.

Bogleden är en punkt där skulderbladets nedre del möter överarmens topp. Standarden önskar bröstben som skjuter fram framför bogleden, med ett välutvecklat förbröst och en bröstkorg som går bakåt mot en kort länd. Allt detta ger maximalt utrymme för hjärta och lungor.

Förmågan att kunna ta ut steget med frambenen kommer av en korrekt vinklad skuldra. En välutvecklad och djup bröstkorg som ger stabilitet för armbågarna ger stabila frambensrörelser med god räckvidd hos den färdigutvecklade hunden.

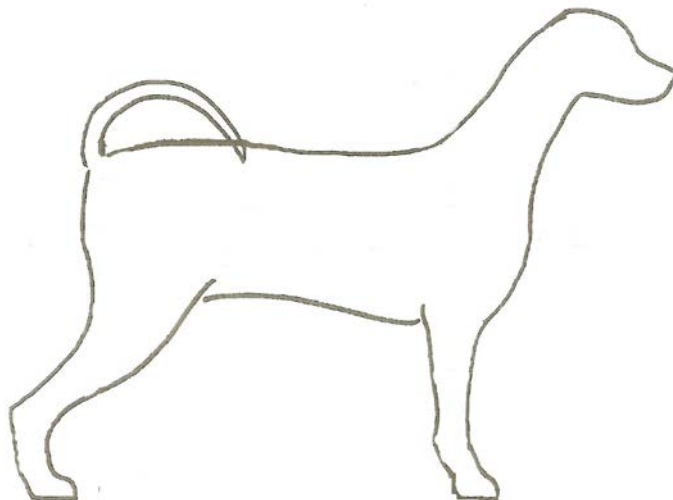
Figur 5

Underlinje Flankerna skall vara väl uppdragna. Huden skall vara tunn och inte löst hängande vilket ger en aningen vinthunds liknande underlinje.

Svans

Svansen hos bichon frisé är lägre ansatt än hos pudeln. Normalt är svansen högt buren och vackert böjd i linje med ryggraden utan att vara rullad, se fig. 6. Den skall inte vara kuperad och får inte bäras så den når ner på ryggen, dock kan pälsen på svansen falla ner över ryggen.

Figur 6

Kommentar:

Svansen på alla hundar kommer ut mitt i bäckenet. För att bichon frisé ska kunna bära sin svans korrekt krävs att korset ligger väl och inte blir brant då hunden kommer att bära sin svans lägre än önskvärt.

Korset/bäckenets lutning gör det möjligt för hunden att bära svansen över ryggen utan ansträngning. En för lågt buren svans går ut i en för vid båge bak innan den kan bäras över ryggen. Vanligtvis är hundar med för brant kors benägna att bära sin svans på "halv stång", om de inte är upphetsade.

Svansen får ej heller bäras för tätt mot ryggen. Svansen bör bäras i en båge och den idealiska svansen doppar precis ner på ryggen. Korkskruvssvansen är ringlad till en hård boll och tycks vara isatt i baken istället för att bäras över ryggen. Denna är dock sällsynt förekommande och är ett diskvalificerande fel.

En så högt buren svans att den ej kan nudda ryggen bör ge kvalitetstänkande pris.

Egna anteckningar

Extremiteter

Framställ

Sedda framifrån skall frambenen vara helt raka och vertikalt ställda med fin benstomme.

Figur 7

Skulderblad

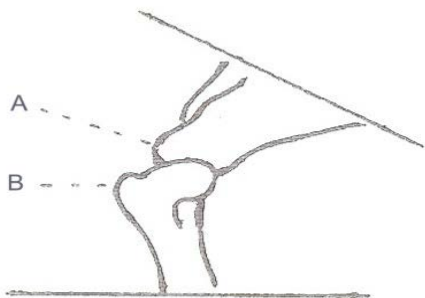
Skulderbladen skall vara tämligen väl tillbakalagda, inte framträdande, och ge intryck av att skuldrorna har samma längd som överarmarna, ca 10 cm. Skuldrorna skall inte stå ut från kroppen.

Kommentar:

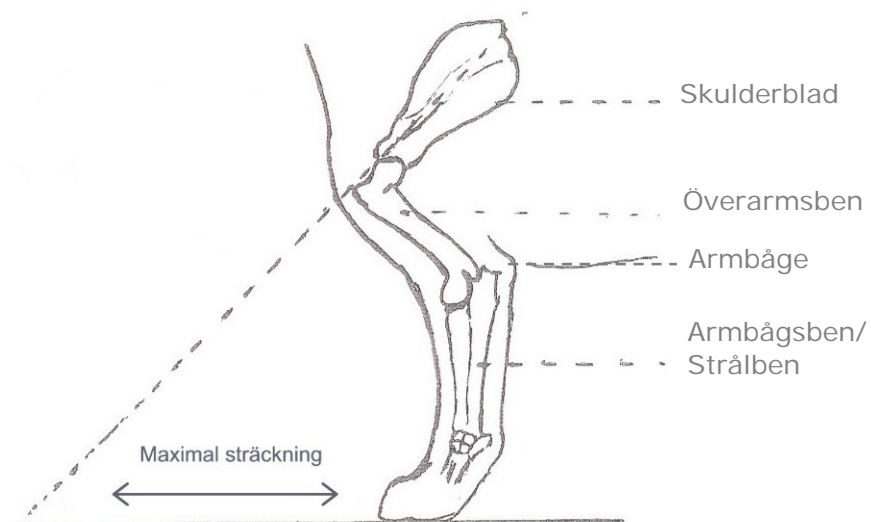
Rakt framåtriktade rörelser utgörs av raka framben som hålls på plats av bra skuldror och bröstvidd, se fig. 7. Pälsen kan vilseleda. På bichoner är det inte ovanligt att finna att ett av benen är krokigt.

Som i föregående diskussion är man mest benägen att hitta bra skuldror hos en hund med korrekt längd på hals och bröstkorg. Dessa tre stödjer varandra och dessa tre anatomiska delar grundar huvuddelen av frontens konstruktion. Vinkeln av skulderblad, överarm och underarm (frambenen) som önskas av standarden är för att hunden skall kunna ta ut steget ordentligt utan ansträngning, se fig. 8.

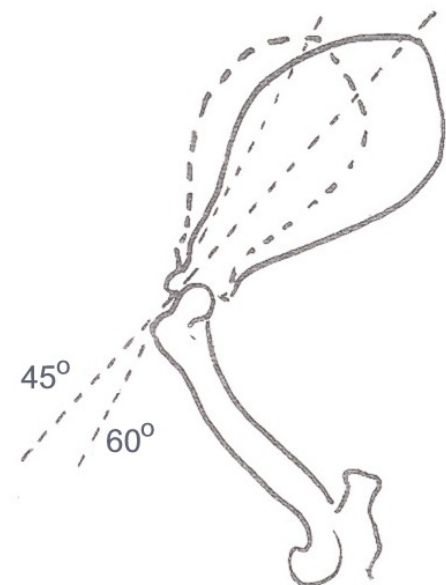
Principen som styr rörelsen blir tydlig om man ser närmare på den led som förenar skulderblad och överarm, se fig. 9. Överarmens ledkula är placerad i skulderbladets ledhåla, som har en liten utskjutning fram, så det blir ett naturligt stopp när hunden för överarmen framåt, den kan alltså inte föra upp frambenet högt. Jämför den väl tillbakalagda skuldran med den raka i 60 gr vinkel, se fig. 10. Man kan lätt se hur mycket mer en hund med korrekt skulder läge kan ta ut stegen än den med rak skuldra.

Figur 8

Figur 9

Figur 10

Överarm

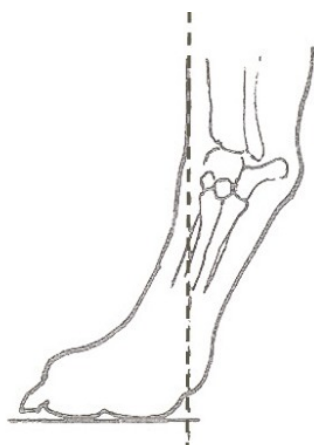
Överarmarna skall inte stå ut från kroppen.

Armbåge

Armbågarna får inte vara utåtvridda.

Mellanhand

Mellanhanden skall vara kort och rak sedd framifrån. Endast mycket svagt vinklad sedd i profil.

Figur 11

Kommentar:

Förväxla inte krokiga framben som syns framifrån med en något vinklad mellanhand som syns från sidan, se fig. 11.

En rak eller nedsjunken mellanhand (trampar igenom) tar emot stöten stumt och gör att frontpartiet vibrerar.

Se på en hund som rör sig bra, notera att skuldror och rygglinje knappt rör sig upp och ner i rörelse. Vinklad mellanhand hjälper till att ta emot stötarna som annars skulle tas emot av skuldran.

En hund med rak mellanhand skulle ta stöten med sin skuldra och man skulle se vibration och ge ett studsande resultat vid varje steg.

Framtassar

Tassarna skall vara seniga och starka. Klorna skall helst vara svarta vilket dock är ett ideal som är mycket svårt att uppnå.

Kommentar:

Klorna kan ytterst sällan fås svarta och bör ej föranleda till kvalitets- eller konkurrensnedsättning.

Det är dock väsentligt att trampdynorna till övervägande delen är svarta.

Egna anteckningar

Bakställ

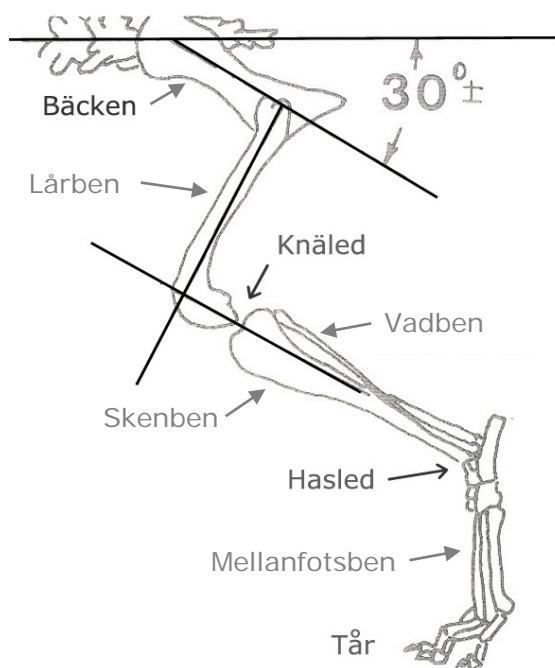
Lår Låren skall vara breda och muskulösa, välvinklade.

Kommentar:

Välvinklade med muskulösa lår och lagom vidd mellan sig.

Lårbenet och underbenet är nästan lika långa och möts vid en välvinklad knäled, ej att förväxla med övervinklad. En väl tillbakalagd skuldra tillåter hunden att ta ut steget ordentligt fram, står det klart att bichonen måste ha bakställ med drive.

Det välvinklade bakstället tillåter bichonen att både ta ut steget framåt under sin kropp och att sträcka ut sitt ben bakåt (se fig. 12). Detta resulterar i vad man kallar drive bak. Det blir också en bra avslutning på bichon-siluetten.

Figur 12

Has Haslederna skall hos bichon frisé vara mer vinklade än hos pudel.

Kommentar:

Benet från hasen till trampdynan går lodrätt till marken. Mellanfotsbenets längd ska inte överstiga vadbenets längd. Det är något som blivit mer vanligt i rasen och gör att rasen blivit något mer högbent.

Kohasighet är ett fel som ses som allvarligt och ger inte ett korrekt rörelseschema.

Baktassar Baktassar som framtassar.

Kommentar:

Tassen pekar rakt fram och är rund.

Rörelser

Kommentar:

Bichonen rör sig lätt, utan ansträngning och marktäckande. Bichon frisé ska inte ha överdrivna rörelser eller efterlikna pudelns. Pälsklädda korta ben som rör sig hastigt ger intrycket av att komma någonstans, men att observera hur mycket mark dessa effektivt täcker är lika viktigt som att observera att de täcker mark utan att anstränga sig.

Bredden mellan bakbenen på bichonen är mindre än vad man kanske är van vid på andra raser. Emellertid innebär detta inte att det skall vara så tätt att det inte finns någon luft mellan dem när hunden rör sig. Observera att rasen har en benägenhet att bakbenen dras samman ju högre hastighet hunden framförs i.

Vissa individer har en benägenhet att göra ett extra hopp med sina bakben i rörelse i själva bakkensrörelsen. Något som var mer vanligt förr men som fortfarande förekommer i rasen. Ett flertal hundar har noggrannt undersökts för såväl höft- som knäledsfel och befunnits vara helt fria. Klubben anser att detta extrahopp är en acceptabel rasegenhet om det sker endast enstaka gång hos hund.

Ser man en bichon frisé bakifrån skall den i rörelse visa sina trampdynor på baktassarna.

Hud

Hud Pigmenteringen skall företrädesvis vara mörk. Genitalierna är då svart, blå eller beigepigmenterade.

Päls Pälsen skall vara fin, silkig, med mycket lösa korkskruvslockar liknande pälsen hos mongolisk get. Den får varken ligga platt mot kroppen eller bilda snören. Längden skall vara 7-10 cm lång. Rasen får visas med tassar och nosparti något tillsnyggade.

Kommentar:

Hud Det är inte kvalitetsnedsättande om huden inte uppvisar mer än sporadiskt mörkare pigmentering.

Päls Den önskvärda pälstypen är verkligen svår att beskriva. Dock är pälsen mycket viktig för bichonens utseende. Bichon frisé har en dubbelpäls. Täckhår som står emot väder och skyddar mot ris och snår tillsammans med en underull av mjukare karaktär för värme och vattenskydd.

Denna dubbelpäls skiljer bichonens päls från malteserns raka päls, trots avlägsen likhet.

Pälsen hos bichonen får inte vara så grov, sträv och styv som hos pudeln. Pälsen skall upplevas som mjuk vid beröring.

En riktigt klippt bichon måste ge ett "fluffigt" intryck. Pälsen skall inte vara så lång att den utplånar den naturliga kroppsconturen eller för kort klippt då den tappar bichon karaktären.

På grund av att valpar inte utvecklats en riktig underpäls visas de ofta i kortare klippt päls. Detta skall tillåtas i valp och upp till unghundsklass. Emellertid skall vuxna bichoner visas med tillräckligt lång päls för att ha den riktiga bichon karaktären, samt för domare att kunna avgöra pälskvalitén.

Färg Färgen skall vara rent vit.

Kommentar:

Standarden anger bestämt att bichonen är en vit hund, skiftningar i små mängder är emellertid acceptabelt.

Det väsentliga intrycket av rasen ligger i den svartvita kontrasten som idealexemplaret har. Var uppmärksam på hundens naturliga vithet.

Valpar föds ofta med aprikosfärgade fläckar på huvud och öron. Ibland är färgen förvånansvärt djup. När de har uppnått ett års ålder har det mesta av färgen försvunnit. Beige eller aprikosfärgade inslag skall tillåtas i valp- och juniorklass så länge bichonen uppfattas som vit.

Egna anteckningar

Storlek

Mankhöjd	Mankhöjd skall inte överstiga 30 cm. Det lilla formatet är eftertraktat.
Måttangivelser	Halsens längd skall vara 11 cm när kroppen är 33 cm lång på en hund med 27 cm i mankhöjd.

Kommentar:

Klubben anser att FCI:s skrivning ju mindre desto bättre inte överensstämmer med kravet på kroppkonstruktion och sundhet, utan anser att alla hundar under maximigränsen skall bedömas lika. Beslut skall aldrig tas på basis av storlek enbart, då storleken bara är en detalj i helheten. En bichon skall uppfattas som en elegant hund och aldrig tung eller grov. Vid osäkerhet om hundens höjd uppmanas domare att mäta hunden.

Temperament

Kommentar:

En gladlynt attityd är karakteristiskt för rasen. En valp eller unghund kan oavsett rastillhörighet se "spöken" i vissa åldrar. Rasen mognar genomgående senare än andra dvärghundsraser, vid ca 2 – 2,5 års ålder. En vuxen bichon frisé skall vara en lättillgänglig, glad, vänlig och alert hund med uppmärksamt uttryck, pigg på det mesta.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel:

- Aggressiv eller extremt skygg
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene:

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Sammanfattning

Kommentar:

Observera följande punkter:

- *Triangeln: längdförhållandet mellan ögon och nos.*
- *Markerat förbröst.*
- *Rörelseschemat: att hunden täcker mark.*
- *Proportionerna: höjd, längd och hals. Mellanfotsbenets längd i förhållande till bakbenets längd. För kort rygg och/eller överdrivet högt buret huvud i rörelse, skall ej likna pudeln.*
- *Var noga med att känna proportionerna igenom pälsen.*
- *För hårt klippt.*

Övrig kommentar:

Speciellt för Norden:

Hundens pigmentering kan påverkas under den solfattiga perioden där ett flertal hundars svarta pigmentering kan skifta i grått. Detta skall dock inte förväxlas med leverbrun eller rosafläckig pigmentering. Tikars nospigmentering kan skifta i samband med löpperioderna.

Foton från vardagen

